

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku B.S.
przy uczestnictwie E.K., T.G., W.W., M.S. i E.P.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego [...] w W.
z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki E.K. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca B.S. opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na oczywistej zasadności polegającej na „nierozpoznaniu przez sąd zarzutów apelacji, nieodoniesieniu się do części dowodów, niedostatecznym ustaleniu przez sąd stanu faktycznego sprawy”.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo uzasadnił rozstrzygnięcie, którym oddalił apelację wnioskodawczyni. Odniósł się zarówno do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., jak i naruszenia pozostałych przepisów procesowych. Wskazywane przez skarżącą rzekome nieodoniesienie się do zarzutów apelacji dotyczących poszczególnych dowodów lub ich oceny nie może być uwzględnione, skoro z uzasadnienia jasno wynika, że Sąd Okręgowy uznał, iż doszło do przerwy biegu terminu zasiedzenia na skutek uznania żądania przez wnioskodawczynię. Powoduje to, na co wyraźnie wskazał w uzasadnieniu Sąd Okręgowy, brak potrzeby oceny dokładnej daty wejścia w posiadanie nieruchomości przez wnioskodawczynię i charakteru tego posiadania, gdyż nie mogło ono prowadzić do zasiedzenia własności w okolicznościach sprawy.

W tych okolicznościach nie można uznać, że wniesiona skarga była oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.